

Lovforslagets § 62

Forbrugerrådet bemærker i relation til lovforslagets § 62, at rådet er yderst tilfreds med, at direktivet gør det muligt at opretholde de gældende regler om hæftelse ved uberettiget brug af betalingsinstrumenter. Forbrugerrådet bemærker, at § 11, stk. 8, 2. pkt., i lov om visse betalingsmidler ikke videreføres. Forbrugerrådet finder, at det bør anføres i lovbemærkningerne, at lovforslagets øvrige bestemmelser overflødiggjør denne bestemmelse, hvis dette er tilfældet.

Lov om visse betalingsmidler § 11, stk. 2, bestemmer, at bruger hæfter med op til 1.200 kr. for tab som følge af andres uberettigede brug af et betalingsmiddel, hvor den til kortet hørende personlige, hemmelige kode er anvendt. Denne bestemmelse, som videreføres i lovforslagets § 62, stk. 2, betegnes i det følgende som selvriskoreglen. § 11, stk. 8, 2. pkt. i lov om visse betalingsmidler fastslår, at denne selvriskoregel ikke finder anvendelse, hvis et betalingskort er anvendt svigagtigt i forbindelse med en aftale om fjernsalg.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 62 om hæftelse som følge af andres uberettigede anvendelse af et betalingsinstrument, at bestemmelsen i § 11, stk. 8, 2. pkt. i lov om visse betalingsmidler blev indsat som følge af art. 8 i direktiv 97/7/EF om fjernsalg. Da denne direktivbestemmelse ophæves med betalingstjenestedirektivet, foreslås det, at § 11, stk. 8, 2. pkt. ikke videreføres.

Anvendelse af betalingsinstrumenter til brug for køb af varer på internettet sker typisk ved indtastning af kortnummer, udløbsdato og kontrolcifre. Hvis disse oplysninger anvendes uberettiget til køb på internettet, for eksempel af en person, der har stjålet betalingskortet, vil udsteder hæfte, jf. lovforslagets § 62, stk. 1. Selvriskoreglen i § 62, stk. 2, vil ikke finde anvendelse, fordi PIN-koden ikke er anvendt ved betalingen.

Da der i dag ikke findes løsninger, hvor der skal indtastes en personlig sikkerhedsforanstaltning, for eksempel en PIN-kode, ved handel på internettet, vil selvriskoreglen i § 62, stk. 2, ikke finde anvendelse ved nethandel. Ophævelsen af lov om visse betalingsmidler § 11, stk. 8, 2. pkt., har derfor ikke betydning for forbrugerbeskyttelsen, således som betalinger med betalingskort på internettet fungerer i dag.

Hvis det i fremtiden bliver muligt at indrette særligt sikre systemer med anvendelse af for eksempel en PIN-kode ved køb på internettet, vil selvriskoreglen i § 62, stk. 2, derimod finde anvendelse, hvis et kort for eksempel stjæles og anvendes sammen med PIN-koden. Dette svarer til retstilstanden i dag, hvis betalingen foretages i den fysiske handel. Jeg mener derfor ikke, at Forbrugerrådets bemærkninger giver anledning til at ændre på lovforslagets § 62.

Lovforslagets § 74

Forbrugerrådet oplyser indledningsvist, at rådet er yderst tilfreds med bestemmelsen i § 74 om indsigelser i forbindelse med brug af betalingsinstrumenter ved fjernsalg. Bestemmelsen viderefører Forbrugerombudsmandens retningslinjer vedrørende fjernsalg m.v. i betalingssystemer med betalingskort fra december 1996.

Ifølge § 74, stk. 4, skal indsigelser efter bestemmelsen fremsættes snarest muligt efter, at betaleren er blevet bekendt med eller burde være blevet bekendt med, at debitering er sket uretmæssigt.

Forbrugerrådet finder, at denne bestemmelse udgør en unødvendig skærpe af kravene for at få stoppet eller tilbageført en betalingstransaktion, og bør derfor udgå af lovforslaget.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at denne regel ikke medfører ændringer i forhold til gældende ret. Det vil sige gældende rets regler om fortabelse af indsigelser som følge af passivitet eller reglerne om forældelse.

Jeg mener derfor, at forslaget til § 74, stk. 4, bør fastholdes.

§ 75

Forslaget til § 75 om gennemførelsestid udnytter ikke direktivets mulighed for at foreskrive en kortere gennemførelsestid for nationale betalingstransaktioner. Forbrugerrådet opfordrer derfor til, at der laves en analyse af fordele og ulemper ved en kortere gennemførelsestid i Danmark, og at undersøgelsen inddrager erfaringerne fra eksempelvis Holland og England, der angiveligt har hyppigere betalingsafviklinger end i Danmark.

Jeg har netop besvaret spørgsmål 2 fra Erhvervsudvalget ad L119. Spørgsmål 2 vedrører det samme, som Forbrugerrådet omtaler i forbindelse med § 75. Der henvises derfor til besvarelsen af spørgsmål 2.